

Sygn. akt V CNP 106/08

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi B. S. i J. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 7 sierpnia 2008 r.,

w sprawie z wniosku wierzycieli: Banku Spółdzielczego w B., Powszechnej Kasy
Oszczędności Banku Polskiego S.A. - Centrum Restrukturyzacji i Windykacji w O.,

"F.-S." Spółki z o.o., "A. P." S.A.

przeciwko dłużnikom J. S. i B. S.

o egzekucję należności pieniężnych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 kwietnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2008 r., Sąd Okręgowy w O. oddalił zażalenie dłużników J. S. i B. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 kwietnia 2008 r., w sprawie o egzekucję należności pieniężnych.

Od postanowienia Sądu Okręgowego dłużnicy osobiście wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu *a limine*.

Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez dłużników, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Ponadto skarga nie spełnia wszystkich wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna, dlatego należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).